

jeg for mit Vedkommende kan tiltræde, af Telefonkommissionen anset for rettest at udskyde Taksternes endelige Fastsættelse til senest 1. Januar 1923. Til den Tid fastsættes de af Ministeren for offentlige Arbejder, efter at ikke blot Selskaberne, men ogsaa Repræsentanter for Abonnementerne har haft Lejlighed til at udtale sig. Fra Abonnentforeningernes Side har denne Udsættelse, om hvilken der paa Ministeriets Foranledning er givet dem Meddelelse, fremkaldt Protest, der dog sikkert ikke saa meget er rettet imod Udsættelsen af de endelige Taksters Fastsættelse, som den derimod tager Sigte paa Opnaaelsen af en øjeblikkelig Nedsættelse. Hertil kan Selskaberne imidlertid ikke tvinges, og de gør bestemt gældende, at de snarere maa have en Forhøjelse for at kunne virke efter den paatænkte Koncessions Forudsætning, og Telefonkommissionen erklærer, at det for Tiden er umuligt at tage en bestemt begrundet Stilling til Sagens endelige Løsning. Imidlertid har Kommissionen efter Aftale med mig holdt et Møde med Abonnementernes Repræsentanter og tilbudt dem at lade Kommissionens særligt sagkyndige paa hele dette Omraade, nemlig Professor P. O. Pedersen, forsøge at tilvejebringe en midlertidig tilfredsstillende Ordning ved Mægling mellem Abonnementerne og Selskaberne. Det har man accepteret fra begge Sider, og det maa haabes, at det vil føre til et for begge Parter nogenlunde tilfredsstillende Resultat. Angaaende Koncessionsens Indhold skal jeg endelig blot bemærke, at medens for Øernes Vedkommende de paagældende Selskaber overfor Statstelefonen har Eneret paa hele Omraadet, har man paa Grund af det jydsk Omraades store Udstrækning, der nødvendiggør særligt svære Ledninger paa de lange Afstande, og under Hensyntagen til den hidtil bestaaende frie Konkurrence truffet Aftale om en Zoneinddeling, der deler Omraadet i 3 Zoner. I Hovedtrækkene faar Selskabet Eneret indenfor hver Zone og imellem to til hinanden grænsende Zoner, medens Trafikken mellem Zoner, der ikke grænser op til hinanden, forbeholdes Staten. Som det ligeledes er angivet i Kommissionens Indstilling, er der truffet særlige Aftaler om Bestyrelsens Sammensætning, om Adgang for Staten til passende Repræsentation indenfor Bestyrelsen og om en Begrænsning af Udgifterne til Bestyrelsen.

Der staar endnu tilbage at gøre Rede for Ordningen af et meget vigtigt Spørgsmaal, nemlig Statens Anbringelse af Kapital i det nye Selskab straks ved Selskabets Stiftelse eller straks ved Jydsk Telefonaktie-

selskabs Overtagelse af de øvrige Selskaber. Der er fra Selskabernes Side rejst et meget energisk Krav om, at Staten i videst muligt Omfang skulde indtræde i det nye Selskab som Aktionær. Som det vil erindres, blev det i 1919, da Koncessionen blev givet til Københavns Telefonaktieselskab, og dette Selskab udvidede sin Aktiekapital fra 18 Mill. Kr. til 36 Mill. Kr., bestemt, at Staten kunde indtræde med Halvdelen af de 18 Mill., altsaa med 9 Mill. Kr.; og det gjorde Staten. Noget tilsvarende ønsker man nu fra de jydsk Selskabers Side. Da Telefonkommissionen, inden den nærmere havde drøftet dette Forhold med Selskaberne, henvendte sig til mig derom, svarede jeg efter Forhandling med Stats- og Finansministeren, at Staten med Hensyn til Aktietegning ikke vilde kunne strække sig videre end til at tage Aktier for det Beløb, hvortil de overdragne Statsanlæg maatte blive ansat, samt for det Beløb, som Erhvervelsen af Smaaselskaberne maatte koste. Det førstnævnte Beløb betyder ingen øjeblikkelig Udgift for Statskassen, og om det sidste Beløbs Størrelse er det for Tiden umuligt at have nogen nærmere begrundet Mening; men antagelig vil det komme til at ligge omkring 1 Mill. Kr. Da Selskaberne imidlertid meget indtrængende anmodede om yderligere Kapital, og da dette Ønske støttedes fra Telefonkommissionen, har jeg, ligeledes i Overensstemmelse med Stats- og Finansministeren, ment at burde gaa med til at foreslaa, at Staten paatager sig Garantien for et eller flere Obligationslaan til et samlet Beløb af i alt 15 Mill. Kr., der amortiseres i indtil 40 Aar. En saadan Garanti vil selvfølgelig være en meget betydelig Støtte for Selskabet, og det maa paa den anden Side efter Indholdet af den paagældende Koncession anses for udelukket, at den nogen Sinde kan blive til finansiel Byrde for Statskassen. Overensstemmende med disse Bemærkninger er Lovforslagets §§ 2—4 affattet. § 3, 1ste Stykke, om Erhvervelsen af Smaaselskaberne, er i øvrigt i nøje Overensstemmelse med § 3 i Loven af 30. Juni 1919, kun at det udtrykkelig er sagt, at det af Staten erhvervede bliver at overdrage til Koncessionshaveren. Til Slutning skal jeg bemærke, at Lovforslagets § 5 vedrørende Telegrambesørgelsen pr. Telefon er nødvendiggjort ved, at Loven af 1919 § 4 udelukker hele denne Lov fra at gælde i Jylland; det er en Selvfølge, at Bestemmelsen i denne Paragraf nu maa gøres gældende for hele Landet.

Med disse Bemærkninger skal jeg